

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม

อำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม
เรื่อง การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม มีประกาศลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และได้มีประกาศแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ และประกาศแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ นั้น

เพื่อประโยชน์ของประชาชนในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ นายองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม จึงได้แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ โดยเป็นไปตามความในข้อ ๔ และข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม นายองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม ได้ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม เรียบร้อยแล้ว

เพื่อให้ความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกันระหว่างแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไมกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาคยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ นายองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม จึงได้แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ โดยเป็นไปตามความในข้อ ๒๑ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมและหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท.๐๘๑๐.๓/ว๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)แก้ไขครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ ที่นายองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม ได้ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขแล้ว เพื่อนำไปปฏิบัติโดยใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและงบประมาณจากเงินสะสม รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น รายละเอียดปรากฏตามท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายประสิทธิ์ ไทบุตร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม

คำนำ

อาศัยอำนาจตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท.๐๘๑๐.๓/ว ๗๕๐๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ เรื่อง แนวทางการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ องค์กรบริหารส่วนตำบลนาสะไม ได้นำหมุ่หมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายการיעคที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ และได้ถือปฏิบัติตามข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ “การแก้ไข หมายความว่า การแก้ไขข้อผิดพลาดในแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือแผนการดำเนินงานให้ถูกต้อง โดยไม่ทำให้วัตถุประสงค์และสาระสำคัญเดิมเปลี่ยนแปลงไป และข้อ ๒๑ การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น

เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์กรบริหารส่วนตำบลนาสะไม จึงได้แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน องค์กรบริหารส่วนตำบลนาสะไมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

งานนโยบายและแผน
สำนักปลัด
องค์กรบริหารส่วนตำบลนาสะไม

สารบัญ

หน้า

บันทึกหลักการและเหตุผล

๑

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๒-๒๐

- การเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในการรวม

๒๑-๒๗

ภาคผนวก

- ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แก้ไขครั้งที่ ๒/๒๕๖๖

หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม อำเภอดงหลวง จังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ไปแล้วนั้น แต่ทั้งนี้ เนื่องจากว่าองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ ให้ถูกต้องตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กรณีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควรและให้นำแนวทางการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๑๒๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะปัจจุบันได้มีประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็นไปด้วยความถูกต้อง ตามระเบียบและหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว นายกองการบริหารส่วนตำบลนาสะไม จึงอนุมัติแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับที่ ๒/๒๕๖๖ และดำเนินการประกาศใช้ต่อไป

(ลงชื่อ) ผู้อนุมัติ

(นายประสิทธิ์ โทบุตร)

ตำแหน่ง นายกองการบริหารส่วนตำบลนาสะไม

รายละเอียดแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม อำเภอดงหลวง จังหวัดอุบลราชธานี

จากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ รายละเอียดแก้ไขใหม่ ดังนี้

ข้อ ๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategy linkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืน แม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๓) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (๔) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและ (๖) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไร เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์ (๒) ยุทธศาสตร์ (๓) เป้าประสงค์ (๔) ตัวชี้วัด (๕) ค่าเป้าหมาย (๖) กลยุทธ์ และ (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะไม ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ด้วย โดยนำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมารายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว”
๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ
๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

- หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

- หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนาที่เป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ใน ระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกัน และกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนาที่เป้าหมายหลัก

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑. กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

กรอบทิศทางการพัฒนาภาค

- ๑) บทบาทของภาค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นฐานการผลิตการเกษตรทั้งข้าวอ้อย โรงงาน มันสำปะหลัง และเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดของประเทศรวมทั้งมีทำเลที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงทั้งในประเทศ และประเทศเพื่อนบ้าน มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่หลากหลาย และมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่มีความสามารถเฉพาะ ทางที่โดดเด่น แต่มีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดิน คุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหา ทั้งในด้านความยากจนและคุณภาพชีวิต ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำเป็นต้องแก้ไข ปัญหาพื้นฐานโดยใช้ความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการเสริมสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ
- ๒) ทิศทางการพัฒนาภาค ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง” โดยพัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่ เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ เชื่อมโยงการค้า การลงทุน ในภูมิภาค ตามแนวคิดการเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NE Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ๓G ได้แก่
 - (๑) Green พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ พัฒนาโมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (เศรษฐกิจ ชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว หรือ Bio Circular Green Economy) และการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน
 - (๒) Growth โดยใช้องค์ความรู้เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือสนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางบริการทางการแพทย์พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ท่องเที่ยวชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิต
 - (๓) Gate ใช้โอกาสจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พัฒนาการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ ๗๔ “เป็นกลไกขับเคลื่อนท้องถิ่น ให้พัฒนาอย่างยั่งยืน”

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามกรอบ
แผนพัฒนาภาค พ.ศ. 2566 - 2570

**Northeastern Direction
2566-2570**

เป็น "จุดต่อของเศรษฐกิจของภูมิภาคสู่ระดับโลก"
ตามแนวคิด การเป็นฐานการผลิตของประเทศที่เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม เป็นประตูเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน
เพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

- Organic/GAP Agriculture
- Bio Circular Green Economy
- Sustainable Water Resource

Green
Good Environment

Growth
Good Local Economy

- NeEC-Bioeconomy
- Medical Hub
- Local Business and Tourism
- Quality of Living

**NE
Direction
3G**

Gate
Good Opportunity

- EWEC
- Border Trade
- Mekong Tourism
- Logistics

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓) เป้าหมายรวม

- (๑) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
- (๒) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลดลง

๔) แนวทางการพัฒนา การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับจุดหมายการพัฒนา ประเทศตามกรอบแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๓ พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหาและข้อจำกัดของภาคเพื่อกำหนด กรอบแนวทางการพัฒนาไปสู่ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง” โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตอย่างเต็มศักยภาพ และการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรม มาช่วยขับเคลื่อนการพัฒนา มีแนวทางการพัฒนาดังนี้

๔.๑) พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ

(๑) พัฒนาข้าวหอมมะลิ หุงกลูาร์่องให้ หุงสัมฤทธิ์ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่นๆให้ได้มาตรฐาน เกษตรปลอดภัยและอินทรีย์โดยพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และจำหน่ายสินค้า เกษตรอินทรีย์และเกษตรชีวภาพ ทั้งระบบให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่า ผลผลิตทางการเกษตร

(๒) ส่งเสริมการปลูกพืชมูลค่าสูง อาทิพืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาว และสมุนไพร (เลย อุดรธานี สกลนคร นครพนม) โดยจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ ส่งเสริมการปลูกและแปรรูป พืชสมุนไพรสำคัญในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี อาทิ ขมิ้นชัน และไพล ให้มีปริมาณมากพอและมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรและตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพืชสมุนไพร รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง ๗๕ “เป็นกลไกขับเคลื่อนท้องถิ่น ให้พัฒนาอย่างยั่งยืน”

(๓) ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ชัยภูมิบุรีรัมย์และอุบลราชธานีและโคนม ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัด จัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

(๔) ส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายทอดเทคโนโลยีจากภาควิชาการในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า เกษตรกรต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมชีวภาพอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยในภาคให้มีบทบาท เป็นฐานทางวิชาการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่กระจายอยู่ทุกพื้นที่ ถ่ายทอดความรู้และนำการวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๔.๒) บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอเพื่อรองรับการพัฒนา

(๑) จัดหาแหล่งน้ำและขยายพื้นที่ชลประทานในพื้นที่ที่มีศักยภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ พร้อมกับนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ สำหรับ ภาคเกษตร ในระดับไร่นา ขยายผลโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ และ โคก หนอง นา โมเดล เพื่อให้เกษตรกรสามารถทำการเกษตรได้ ในฤดูแล้ง

(๒) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำ ให้มีความสมดุลระหว่าง การใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำ ทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยและภัยแล้ง

๔.๓) พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน อาทิ ผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อม คราม ในพื้นที่กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ สกลนคร อุตรธานี เลย หนองบัวลำภู บึงกาฬ และจังหวัดที่มี ศักยภาพเป็นต้น

(๑) ยกกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มีศักยภาพให้ก้าวไปสู่ การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค โดยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างอัตลักษณ์ และคุณค่าของผ้าทออีสานโดยสร้างเรื่องราวของลวดลายสีสันทันเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม พัฒนาคุณภาพสินค้า ออกแบบลวดลาย ตราสัญลักษณ์พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่การผลิตให้หลากหลาย

(๒) พัฒนาผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ในการออกแบบและการจัดการสินค้าให้ทันสมัยพัฒนาระบบ ตลาดสร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม

(๓) ส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ พัฒนากระบวนการผลิตตั้งแต่การปลูกหม่อน ฝ้าย คราม เลี้ยงไหมแปรรูปการสร้างเรื่องราวให้เชื่อมโยงกับเอกลักษณ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม การดำรงชีวิตแบบพื้นถิ่น

๔.๔) พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

(๑) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองอัจฉริยะที่มีความน่าอยู่ โดยพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ และศูนย์กลางบริการทางการแพทย์เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจในยุคดิจิทัลให้มีความสามารถในการแข่งขัน ในระดับ นานาชาติพัฒนาเมืองนครราชสีมา เมืองมุกดาหาร และเมืองหนองคาย ให้เป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ สังคม และการบริการให้กับพื้นที่โดยรอบ โดยเน้นการต่อยอดจากฐานเศรษฐกิจที่มีในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่ โดยรอบยกระดับระบบโครงสร้างพื้นฐานในเมืองให้ครอบคลุมและได้มาตรฐานเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของคนทุกกลุ่มรวมทั้งวางแผน เพื่อสงวนและรักษาพื้นที่สีเขียวอย่างเป็นระบบ เพื่อป้องกันการรุกรานพื้นที่สีเขียวจากการขยายตัวของเมืองในอนาคต และส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ๗๖ “เป็นกลไกขับเคลื่อนท้องถิ่น ให้พัฒนาอย่างยั่งยืน”

(๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานีและรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทยลาว เวียดนามและจีนให้มีความสะดวกประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

(๓) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนม และหนองคาย ให้มีความพร้อม สำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็น ศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความ เจริญ ไปยังพื้นที่โดยรอบเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจ ชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงาน โครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและ บริการ CIQ ที่ ได้มาตรฐานสากล

(๔) พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ใน พื้นที่จังหวัดหนองคาย อุดรธานี ขอนแก่น นครราชสีมา ให้เกิดความเชื่อมโยงไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง พื้นที่ตามแนวระเบียง เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) เพื่อเชื่อมโยงไปยัง สปป.ลาว เวียดนามและต่อเนื่องไปยังจีนซึ่งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของโลก และเชื่อมโยงกับพื้นที่เขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยมีโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงทั้งทางบก ทางรถไฟ ทางอากาศ สู่อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ของประเทศอาทิอุตสาหกรรมระบบรางท่าเรือบก (Dry Port)

๔.๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน

(๑) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริม ชุมชนในการสร้างสรรค์ กิจกรรม อาทิท่องเที่ยวสุขภาพ เทศกาลประจำปี โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้าง การรับรู้สินค้า บริการแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ ของชุมชน และเมืองเก่าได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์เมืองเก่า นครราชสีมาและ เมืองเก่าสกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่างๆในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling)

(๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยบูรณาการกิจกรรมแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดให้เชื่อมโยง แหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรม อีสานใต้และเชื่อมโยงสู่ประเทศลาวกัมพูชาและเวียดนาม เพื่อเพิ่ม ระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่มนักท่องเที่ยว คุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่น หรืออัตลักษณ์ที่สร้างจากทุนทางวัฒนธรรม พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการ การท่องเที่ยววิถีใหม่รักษา มาตรฐานการให้บริการจัดทำกิจกรรมการท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีพัฒนาระบบโลจิสติกส์ สนับสนุน นักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยวดูแลความปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขงในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อัญญาเจริญ อุบลราชธานีและสกลนครและพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่ง ท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิสี่เหลี่ยม วัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุดรธานี-หนองบัวลาภู-หนองคาย- สปป.ลาวโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการให้สอดคล้องกับ กระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมของสองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิการท่องเที่ยว/ พักผ่อน ชม ทัศนียภาพและวิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบ คาราวาน (Cycling/CaravanTours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาลาน เชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนา ท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้

(๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดขอนแก่น ภาพสลักหิน อูธรธานี หนองบัวลำภู และชัยภูมิ โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดงนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกเรียนรู้แบบเล่น (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง ๗๗ “เป็นกลไกขับเคลื่อนท้องถิ่น ให้พัฒนาอย่างยั่งยืน”

(๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวและพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับ ความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยวจัดฝึกอบรม มัคคุเทศก์ ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชนของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดีโดยเน้น การให้บริการด้านอาหารพื้นถิ่นที่สะอาดปลอดภัยรวมถึงระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

๔.๖) ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

(๑) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อยโดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดินทำกินของตนเองส่งเสริม การมีอาชีพสนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้เพื่อให้มีรายได้เสริม และเกิดความมั่นคงทางรายได้ตามแนวทางโคกหนองนา โมเดลและเกษตรทฤษฎีใหม่

(๒) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยงอาที่จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู ภาพสลักหิน อำนางเจริญ มหาสารคาม อูธรธานี นครพนม และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ในตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชน และเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการ บริโภคอาหารปรุงสุกจากปลาน้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่าย โรงพยาบาลในการคัดกรอง เฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ในตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดีพร้อมทั้งพัฒนาระบบคัดกรอง กลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

(๓) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่พ่อแม่หรือผู้ดูแลในด้านโภชนาการ ที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการ พัฒนาเด็กในช่วง ๐ - ๓ ปีแรก และยกระดับศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐานเพื่อ เสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียนให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะ สมองร่างกายและสังคม

๔.๗) ตัวอย่างแผนงานสำคัญ

๑) แผนงานเพิ่มศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ทุ่งกุลาร้องไห้

(๑) สำคัญ ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตและการแปรรูปที่ ภูมิปัญญาและองค์ความรู้ ที่นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนากระบวนการผลิตและการแปรรูปที่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในเชิงพาณิชย์รวมทั้ง ยกระดับคุณภาพมาตรฐานและการยอมรับของผู้บริโภค ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งต้องมีการพัฒนาทั้งตัวมาตรฐาน กระบวนการตรวจรับรองและการ ตรวจสอบย้อนกลับให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้อย่างกว้างขวางและไม่เป็นภาระต้นทุนการผลิต โดย

สนับสนุนกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของเกษตรกรกลุ่มเกษตรกรให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจนพัฒนาระบบกระบวนการรับรองให้มีความรวดเร็ว และระบบการตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อใช้ ในการติดตามตรวจสอบที่ต้นทาง

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
<ul style="list-style-type: none"> •การจัดทำฐานข้อมูลเกษตรกรอินทรีย์ •วิจัยและพัฒนาพันธุ์ •การบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ •ตรวจรับรองมาตรฐาน •ระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน 	<ul style="list-style-type: none"> •การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรพัฒนาคุณภาพดิน •วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ •ส่งเสริมการแปรรูปโดยใช้นวัตกรรม พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย และได้มาตรฐานทั้งในและต่างประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> •ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการบริโภค •เพิ่มช่องทางการตลาดออนไลน์และออฟไลน์ •การสำรวจความต้องการสินค้าเกษตรอินทรีย์ (ตลาดเฉพาะ) •การสร้างตราสินค้า

๒) แผนงานพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ฐานเศรษฐกิจชีวภาพ (NeEC-Bioeconomy)

(๑) สำคัญ เน้นส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการ ผลิตสำหรับอุตสาหกรรมชีวภาพ และพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมชีวภาพเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ โดยสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบ ชีวภาพ รวมถึงการพัฒนาระบบจัดการเทคโนโลยีและทรัพย์สินทางปัญญาทางชีวภาพ รวมทั้งส่งเสริม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมชีวภาพในการสร้างนวัตกรรม ให้คำแนะนำ และสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีร่วมกัน ระหว่างผู้ประกอบการ สถานศึกษา และหน่วยงานวิจัยของภาครัฐ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายใน ภาคให้มีการเจริญเติบโต

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
<ul style="list-style-type: none"> •การส่งเสริมการลงทุนเพื่อสนับสนุน และผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ •การจัดตั้งศูนย์ทดสอบห้องปฏิบัติการ หรือเครื่องมืออุปกรณ์ ที่ทันสมัย และได้มาตรฐานสากล •การส่งเสริมการทำเกษตรสมัยใหม่โดย ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่ม ผลิตภาพ และผลผลิตทางการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> •การสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพ •การต่อยอดงานวิจัยเพื่อสร้างต้นแบบ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชีวภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> •การเพิ่ม ช่องทางการตลาดออนไลน์ และออฟไลน์ •การสร้างความตระหนักของผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชีวภาพ

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ๕ ปี ปิงปประมาณ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เป้าหมาย

การพัฒนากลุ่มจังหวัด “เกษตรสร้างมูลค่า ศูนย์กลางการค้าโลจิสติกส์การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงในภูมิภาค”

คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
เกษตรสร้างมูลค่า	เกษตรสร้างมูลค่า การเพิ่มมูลค่าผลผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน ความปลอดภัย มีความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดได้แก่ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะและระบบนิเวศการเกษตร
ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้าโลจิสติกส์	กลุ่มจังหวัดมีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค ทรัพยากรบุคคล พร้อมกลไก เครื่องมือ เพื่อการสนับสนุนการค้า การลงทุน การค้า ขยายแดน ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	เป็นการเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยว และกีฬา ของกลุ่มจังหวัดจากฐานทรัพยากรที่มีอยู่และการสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่และบริการที่หลากหลาย โดยเชื่อมโยงอัตลักษณ์ร่วมด้าน การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดตามความต้องการของตลาด

พันธกิจ

- ๑) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรด้วยอุตสาหกรรมแปรรูป และมาตรฐานเกษตรสร้างมูลค่า
- ๒) พัฒนาลินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ และส่งเสริมการตลาดเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ
- ๓) สนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ผู้ประกอบการ ในด้านการพัฒนา ระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าสู่สากล

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา(จากเดิม ร้อยละ ๕ ฐานข้อมูลปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ร้อยละ -๕.๖๐)
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา (จากเดิม ร้อยละ ๓ ฐานข้อมูล ปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ร้อยละ -๕๕.๙๙)

- ๓) อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา (ฐานข้อมูลปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ร้อยละ ๓.๓๓)
- ๔) อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา
- ๕) ร้อยละประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง ร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผนการพัฒนา (ฐานข้อมูล ปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ร้อยละ ๙.๗๐)

ผลสัมฤทธิ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ (กลุ่มจังหวัดโขง-ชี-มูล) พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Products: GPP) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓ จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในด้านการเกษตร การบริหาร และการท่องเที่ยว ได้ผลผลิตตามเป้าหมาย และเกิดผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์

๒) รายได้ภาคการเกษตรที่เกิดขึ้นจากการส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ทำให้มีผลผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าตามความต้องการของผู้บริโภคผ่าน ช่องทางการตลาดที่หลากหลายผลผลิตและผลิตภัณฑ์ได้รับการรับรองมาตรฐานบนฐานข้อมูล (Big Data) และPlatform ทาง การเกษตร

๓) รายได้ภาคการค้า การบริการ และการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จากกิจกรรมการดำเนินงานส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาของกลุ่มจังหวัด ที่มีต้นทุนทางวัฒนธรรม ประเพณีทรัพยากร ที่มีความหลากหลายและการสร้าง แหล่งท่องเที่ยวใหม่และบริการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทุกช่วงวัย ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ร่วม ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดโดยภาคการค้าและบริการ ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ เส้นทางคมนาคมขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนาเติบโตสอดคล้องตามกิจกรรมภาคการผลิตสาขาที่เกี่ยวข้องภายในกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนาดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. แผนพัฒนาจังหวัด ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“เมืองน่าอยู่ทันสมัย การเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง เศรษฐกิจชีวภาพ ศูนย์กลางการค้า การลงทุน เมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล”

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ทันสมัยส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ทั้งทางด้านการศึกษาด้านสุขภาพ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การเข้าถึงระบบสาธารณูปโภคและระบบ บริการภาครัฐและมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิต

๒) เพื่อส่งเสริมให้การเกษตรสามารถยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าสินค้าการเกษตร ให้ตอบสนองต่อความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิตโดยใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตร (Bio Data) และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ

๓) เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ด้วยการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ในการเพิ่มคุณค่าหรือประยุกต์การ ใช้งานและแปรรูปผลิตภัณฑ์ได้จากการเกษตรและการนำเทคโนโลยีชีวภาพมาใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ทำให้เป็นเศรษฐกิจ ชีวภาพ

๔) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางด้านการค้าการลงทุนในพื้นที่จังหวัดเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภูมิภาคและต่างประเทศ

๕) ภาคการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาและเพิ่มศักยภาพ โดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ ตัวชี้วัดที่จังหวัดกำหนดในแผนพัฒนาจังหวัด

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑) มูลค่าการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปีร้อยละ ๒ ต่อปี

๒) มูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

๓) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยวร้อยละ ๒ ต่อปี ประเด็นการพัฒนาของ จังหวัดอุบลราชธานีได้กำหนด

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด ไว้ ๕ ประเด็นการพัฒนาดำเนินการตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเมืองน่าอยู่ทันสมัย

วัตถุประสงค์

๑) การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

๒) การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพ

๓) ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ ทันสมัยเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๔) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ (วัดปี ๒๕๖๙)
 - (๑.๑) ร้อยละ ๙๐ เด็กอายุ ๐-๕ ปีได้รับการตรวจประเมินพัฒนาการ
 - (๑.๒) ร้อยละ ๘๕ เด็กอายุ ๐-๕ ปีมีพัฒนาการสมวัย
 - (๑.๓) ร้อยละ ๗๐ ของเด็กพัฒนาล่าช้าได้รับการกระตุ้นพัฒนาการด้วย TED๔1 หรือ เครื่องมือมาตรฐานอื่น
- ๒) ร้อยละของผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น
- ๓) ร้อยละของระบบสาธารณสุขปโภคที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๔) ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณสุขปโภคที่ได้รับการยกระดับมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพ ชีวิตของประชาชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๕) มีศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะเหลือศูนย์สู่ชุมชนคาร์บอนต่ำจำนวน ๒๕ ศูนย์ (ปีละ ๒๕ ศูนย์)
- ๖) สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี
- ๗) สถิติอาชญากรรมลดลง ร้อยละ ๒๕ ต่อปี

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑. การสร้างเสริมพลเมืองให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี	๑. เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๑.๑ เด็กอายุ ๐ - ๕ ปีได้รับการตรวจประเมิน พัฒนาการ	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	๑.๒ เด็กอายุ ๐ - ๕ ปีมีพัฒนาการสมวัย	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕
	๑.๓ ร้อยละของเด็กพัฒนาล่าช้าได้รับการ กระตุ้นพัฒนาการด้วย TED๔1 หรือ เครื่องมือ มาตรฐานอื่น	๗๕	๗๕	๗๕	๗๕	๗๕
๒. การพัฒนาและยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทุกระดับ ให้มีคุณภาพ	๒. ร้อยละของผลการทดสอบระดับชาติ ขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น	๕	๕	๕	๕	๕
๓. ระบบ สาธารณูปโภคพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพียงพอ ทันสมัย เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ	๓. ร้อยละของ ระยะทาง เส้นทางคมนาคม ที่ได้รับการยกระดับมาตรฐานทางที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี	๓	๓	๓	๓	๓

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
	๔. ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่ได้รับการยกระดับมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๑๕	๓	๓	๓	๓	๓
๔. พัฒนาและใช้พลังงาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๕. มีศูนย์เรียนรู้การจัดการขยะเหลือศูนย์ สู่ชุมชนคาร์บอนต่ำ จำนวน ๒๕ ศูนย์ (ปีละ ๒๕ ศูนย์)	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕
	๖. สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑ ต่อปี	๑	๑	๑	๑	๑
๕. ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๗. สถิติอาชญากรรมลดลงร้อยละ ๒๕ ต่อปี	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) การขับเคลื่อนให้จังหวัดอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) เป็นศูนย์กลางการรักษาผู้ป่วย ที่เด่นชัดและโดดเด่นเฉพาะด้าน
- ๒) การพัฒนาเป็นเมืองสุขภาวะที่มีความพร้อมในการตอบสนองทุกความต้องการของผู้อยู่อาศัยในทุกด้าน และมีสิ่งอำนวยความสะดวก
- ๓) พัฒนาระบบความปลอดภัยและโครงสร้างพื้นฐาน
- ๔) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการเข้าถึงบริการทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม
- ๕) การรักษาความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยของประชาชน
- ๖) การพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด
- ๗) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน รวมทั้ง สร้างมูลค่าสินค้าเกษตรเพื่อตอบสนองความต้องการด้วยระบบตลาดนำการผลิตบนพื้นฐานข้อมูล Big Data ด้านการเกษตร และใช้ประโยชน์จากจากดิจิทัลแพลตฟอร์ม
- ๒) เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็งและลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้

๓) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัว และสร้างภูมิคุ้มกัน รองรับการเกิดภัยพิบัติธรรมชาติและโรคระบาด

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) อัตราการเจริญเติบโตด้านภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปีร้อยละ ๒ ต่อปี
- ๒) การผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของจังหวัดมีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปีร้อยละ ๒ ต่อปี
- ๓) รายได้เฉลี่ยทางการเกษตรของเกษตรกรเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปีจากเดิม ๘๑,๔๐๖ บาท เป็น ๘๙,๙๗๙ บาท
- ๔) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี จำนวน ๑๖,๐๐๐ ไร่

ค่าเป้าหมายต่อรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑. เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกร และสถาบันเกษตรกร ยกระดับ การผลิตให้มี ประสิทธิภาพ และได้ มาตรฐาน รวมทั้ง สร้าง มูลค่าสินค้าเกษตร เพื่อ ตอบสนองความต้องการ ด้วย ระบบตลาดนำการผลิต บน พื้นฐานข้อมูล Big Data ด้าน การเกษตรและใช้ประโยชน์ จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม	๑. อัตราการเจริญเติบโตด้าน ภาค การเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อ ปี	๒	๒	๒	๒	๒
	๒. การผลิตสินค้าเกษตร และ ผลิตภัณฑ์ของจังหวัด มี คุณภาพ มาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ร้อยละ ๒ ต่อ ปี	๒	๒	๒	๒	๒
๒. เพื่อสร้างความภาคภูมิใจ ในอาชีพเกษตรกรกรม สามารถ พึ่งพาตนเองได้มี การถ่ายทอด ความรู้อย่าง ต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่ม เกษตรกร และเชื่อมโยง เครือข่าย กับภายนอกอย่าง เข้มแข็ง และลดความเหลื่อม ล้า ทางรายได้	๓. รายได้เฉลี่ยทางการเกษตร ของเกษตรกรเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี จากเดิม ๘๑,๔๐๖ บาท เป็น ๘๙,๘๗๙ บาท	๘๓,๐๓๔	๘๔,๙๕๐	๘๖,๓๘๙	๘๘,๑๑๗	๘๙,๘๗๙
๓. เพื่อส่งเสริมการบริหาร จัดการ ทรัพยากรการเกษตร อย่าง มีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัว และสร้าง ภูมิคุ้มกันรองรับ การเกิดภัย พิบัติธรรมชาติ และโรค ระบาด	๔. จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ ได้รับ ประโยชน์จากการ พัฒนาแหล่งน้ำ เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี จำนวน ๑๖,๐๐๐ ไร่	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐	๓,๐๐๐

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมการผลิตการแปรรูป และบริหารจัดการสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่สากล
- ๒) ส่งเสริมพัฒนาเกษตรกรสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน เป็นผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่อย่างครบวงจร
- ๓) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและโรคระบาด
- ๔) ส่งเสริมพลังงานทดแทนเศรษฐกิจฐานราก และอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรดินและน้ำ เพื่อการทำเกษตร มูลค่าสูง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ

วัตถุประสงค์

- ๑) ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพมาประยุกต์ใช้งาน และยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่อย่างมีมาตรฐาน
- ๒) สร้างมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าใหม่จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนเกษตรกร และผู้ประกอบการที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาความรู้ทักษะ ในการใช้ ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน ๔,๐๐๐ ราย
- ๒) จำนวนสินค้านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นจากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน ๒๐๐ รายการ
- ๓) มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพของพื้นที่ ๖๐๐ ล้านบาท

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ มาประยุกต์ ใช้งาน และยกระดับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ทางชีวภาพของพื้นที่ อย่างมีมาตรฐาน	๑. จำนวนเกษตรกร และผู้ประกอบการ ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนา ความรู้ทักษะ ในการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน ๔,๐๐๐ ราย	๕๐๐	๕๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐
	๒. จำนวนสินค้านวัตกรรมที่พัฒนาขึ้น จากฐานทรัพยากรชีวภาพ จำนวน ๒๐๐ รายการ	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
๒. สร้างมูลค่าและมูลค่าใหม่ จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่	๓. มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น จากการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรชีวภาพของพื้นที่ ๖๐๐ ล้านบาท	๕๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๕๐	๒๐๐

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

๑) ถ่ายทอดเทคโนโลยีผลงานวิจัยและนวัตกรรมให้แก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและ
ผู้ประกอบการ เพื่อให้ สามารถแปรรูปและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางชีวภาพของพื้นที่ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

๒) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมมาตรฐาน และส่งเสริมการเข้าถึงการ
ตรวจสอบ

และรับรอง มาตรฐานการแปรรูปผลิตภัณฑ์สำคัญจากฐานชีวภาพสู่สากล

๓) สร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์หลักของจังหวัดอุบลราชธานี (Ubon
Premium Products) ด้วยงานวิจัย และนวัตกรรม

๔) เสริมสร้างการตลาดและการผลิตให้แก่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ เพื่อผลักดันให้
อุบลราชธานี เป็น Bio Economy Hub ของพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาศูนย์กลางการค้าการลงทุน

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อพัฒนาศักยภาพการค้าชายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๒) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการสู่ตลาดสากล

๓) เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้คุณภาพมาตรฐานสู่สากล

๔) เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทุกระดับ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปีร้อยละ ๓ (ใช้ฐานปี ๒๕๖๕)

๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) นอกภาคเกษตร เป้าหมาย ๕ ปีร้อยละ ๓ (ใช้ฐาน
ปี ๒๕๖๔)

๓) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔ ต่อปี

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพ การค้า ชายแดนสู่ประเทศ เพื่อนบ้าน และอนุภูมิภาค ลุ่มน้ำโขง	๑. มูลค่าการค้าชายแดน เพิ่มขึ้น	๑	๑.๕	๒	๒.๕	๓
๒. เพื่อพัฒนาขีด ความสามารถ ในการแข่งขัน ให้กับผู้ประกอบการ สู่ตลาด สากล	๒. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของ จังหวัด (GPP) นอกภาค เกษตรเพิ่มขึ้น	๑	๑.๕	๒	๒.๕	๓

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) การเสริมสร้างศักยภาพการค้าชายแดน
- ๒) ส่งเสริมผู้ประกอบการและ SMEs เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๓) พัฒนาผู้ประกอบการและแรงงานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๔) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาดและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล
วัตถุประสงค์

- ๑) เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยวร้อยละ ๒ ต่อปี
- ๒) จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา ๒ แห่งต่อปี

ค่าเป้าหมายรายปี/ตัวชี้วัด

วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑. เพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่า ด้านการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ร้อยละ ๒ ต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒
	๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวหรือสินค้าและ บริการด้านการท่องเที่ยว ได้รับการพัฒนา (ต่อปี)	๒	๒	๒	๒	๒

แนวทางการพัฒนา/กลยุทธ์

- ๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวสู่สากล
- ๒) การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสินค้าและบริการ รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน
- ๓) การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา การท่องเที่ยว
- ๔) การส่งเสริมการบูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ

๒.๘ การเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม รายละเอียดแก้ไขใหม่ ดังนี้
๒.๘ การเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.นาสะไม) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนา จังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	กรอบแผนพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)
<p>๑.ยุทธศาสตร์การ พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน</p> <p>กลยุทธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพานทางเท้า ท่อ ระบายน้ำ - พัฒนาแหล่งน้ำและ ระบบประปา -ขยายเขตบริการไฟฟ้า และไฟฟ้าส่องสว่าง สาธารณะ -การพัฒนาระบบ จราจร 	<p>๑.การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน</p>	<p>๑.การพัฒนาเมืองนำ อยู่ทันสมัย</p>	<p>๒. เสริมสร้างขีด ความสามารถด้านการ ค้าการลงทุน</p> <p>๓. เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ด้านการ ท่องเที่ยวและกีฬา</p>	<p>๔.การพัฒนาเมือง เขต เศรษฐกิจพิเศษ และเมือง ชายแดน รวมทั้งพื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bioeconomy) ให้ เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลัก ของภาค</p>	<p>หมุดหมายที่ ๑ ไทย เป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตรและ เกษตรแปรรูปมูลค่า สูง</p> <p>หมุดหมายที่ ๕ ไทย เป็นประตูการค้าการ ลงทุนและยุทธศาสตร์ ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ทางภูมิภาค</p>	<p>๑. ด้านความมั่นคง</p>

<p>ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.นาละม)</p> <p>(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๓)</p> <p>๒.ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพชีวิต</p> <p>กลยุทธ์</p> <ul style="list-style-type: none"> -การพัฒนาการส่งเสริมเศรษฐกิจและอาชีพให้ประชาชน -ส่งเสริมสวัสดิการสังคม -พัฒนาการด้านการศึกษา -พัฒนาด้านสาธารณสุข 	<p>ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี</p> <p>(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๒. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี</p> <p>(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๑.การพัฒนาเมืองนำอยู่ทันสมัย</p>	<p>แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒</p> <p>๔. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมและ</p>	<p>กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐาน และแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม</p>	<p>แผนเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๓</p> <p>(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน</p> <p>หมวดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม</p> <p>หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี</p> <p>(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)</p> <p>๒. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>๓. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์</p> <p>๔. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม</p>
--	---	---	---	---	---	--

<p>ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.นาละไม) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๓.ยุทธศาสตร์การจัด ระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความ สงบเรียบร้อย กลยุทธ์ -รักษาความสงบ เรียบร้อยและความ ปลอดภัยในชีวิตและ และทรัพย์สิน -จัดหาวัสดุอุปกรณ์ใน การป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย</p>	<p>ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๒. การส่งเสริม คุณภาพชีวิต</p>	<p>แผนพัฒนา จังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๑.การพัฒนาเมืองนำ อยู่ทันสมัย</p>	<p>แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒</p> <p>๔. การพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ สร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทาง สังคมและความมั่นคง</p>	<p>กรอบแผนพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๖. ยกระดับคุณภาพชีวิต ให้ได้มาตรฐาน และ แก้ปัญหาความยากจน ให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทาง สังคม</p>	<p>แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>หมุดหมายที่ ๙ ไทยมี ความยากจนข้ามรุ่น ลดลงและมีความ คุ้มครองทางสังคม เพียงพอเหมาะสม</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)</p> <p>๑. ด้านความมั่นคง ๓. ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์</p>
--	--	--	---	--	--	---

ยุทธศาสตร์ อปท. (อปต.นาละไม่) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนา จังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	กรอบแผนพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๔.ยุทธศาสตร์วางแผน การลงทุน พาณิชย์กรรมและการ ท่องเที่ยว กลยุทธ์ -ส่งเสริมการลงทุน -ส่งเสริมเศรษฐกิจ พอเพียง -การอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	๒.การส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต ๔.การวางแผนการ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการ ท่องเที่ยว	๒.การส่งเสริมเกษตร ปลอดภัยมูลค่าสูง ๓.การพัฒนา ศูนย์กลางการค้าการ ลงทุน ๔.การส่งเสริมเมือง ท่องเที่ยวแห่ง ความสุขหลายมิติสู่ สากล ๕.การส่งเสริม เศรษฐกิจชีวภาพ	๑.การส่งเสริมเกษตร สร้างมูลค่า ๒. เสริมสร้างขีด ความสามารถด้านการ ค้าการลงทุน ๓. เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ด้านการ ท่องเที่ยวและกีฬา ๔. การพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ สร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทาง สังคมและความมั่นคง ๕.การสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑.พัฒนาภาคเกษตรไปสู่ เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอด ไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ ๓.พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่น ไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อ สร้างเศรษฐกิจในชุมชน ๖.ยกระดับคุณภาพชีวิต ให้ได้มาตรฐาน และ แก้ปัญหาความยากจน ให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทาง สังคม	หมวดหมายที่ ๒ ไทย เป็นจุดหมายของการ ท่องเที่ยวที่เน้น คุณภาพและความ ยั่งยืน หมวดหมายที่ ๗ ไทยมี วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่ เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขัน ได้	๒.ด้านการสร้าง ความสามารถใน การแข่งขัน ๔.ด้านการสร้าง โอกาสและความ เสมอภาคทางสังคม

<p>ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.นาสะไม) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๕.ยุทธศาสตร์ การจัดการ</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>-การพัฒนาด้านการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม</p> <p>-การพัฒนาด้าน การส่งเสริมให้เกิดการผลิต การบริการ การบริโภค เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม</p> <p>-การจัดการขยะใน ชุมชน</p> <p>-การปรับปรุงภูมิทัศน์ และสภาพแวดล้อม</p>	<p>ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขต จังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๕.การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p>	<p>แผนพัฒนา จังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๑.การพัฒนาเมืองน่า อยู่ทันสมัย</p> <p>๒.การส่งเสริมเกษตร ปลอดภัยมูลค่าสูง</p> <p>๓.การส่งเสริม เศรษฐกิจชีวภาพ</p>	<p>แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒</p> <p>๕.การสร้าง การเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>	<p>กรอบแผนพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๑.พัฒนา ภาคเกษตรไปสู่ เศรษฐสมัยใหม่เพื่อต่อยอด ไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ</p>	<p>แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>หมุดหมายที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>หมุดหมายที่ ๑๑ ไทย สามารถลดความเสียหาย และผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิ ภาศ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)</p> <p>๕.การสร้าง การเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม</p>
--	--	--	--	---	--	---

<p>ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.นาสะไม) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๖.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>กลยุทธ์ -ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น -อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมโบราณสถาน โบราณวัตถุ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๔.การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว</p> <p>๖.การบริหารจัดการศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๔.การส่งเสริมเมืองท่องเที่ยวแห่งความสุขหลายมิติสู่สากล</p>	<p>แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ ๓.เพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา</p>	<p>กรอบแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>๕.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน</p>	<p>แผนเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p> <p>หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน</p> <p>หมวดหมายที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)</p> <p>๓.การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์</p>
---	---	--	--	---	---	---

<p>ยุทธศาสตร์ อปท. (อปท.นาสะไม) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p>	<p>ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดอุบลราชธานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p>	<p>แผนพัฒนา จังหวัดอุบลราชธานี ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p>	<p>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒</p>	<p>กรอบแผนพัฒนา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p>	<p>แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)</p>	<p>ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)</p>
<p>๗.การบริหารจัดการ ทรัพยากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น กลยุทธ์ -การพัฒนากระบวนการ จัดการที่ดีในองค์กร -การปรับปรุงและพัฒนา บุคลากรในองค์กร -การพัฒนาด้านการมีส่วน ร่วมของประชาชนและ การป้องกันการทุจริต -ปรับปรุงพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ ปฏิบัติงาน -ปรับปรุงและพัฒนา รายได้ -ส่งเสริมค่านิยม ๑๒ ประการ</p>	<p>๓.การจัดระเบียบ ชุมชน สังคม และการ รักษาความสงบ เรียบร้อย ๗.การบริหารจัดการ ทรัพยากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>๑.การพัฒนาเมืองนำ อยู่ทันสมัย</p>	<p>๔.การพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ สร้างโอกาส และ ความเสมอภาคทาง สังคมและความมั่นคง</p>	<p>๖.ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ ได้มาตรฐาน และแก้ปัญหา ความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ทางสังคม</p>	<p>หมวดหมายที่ ๑๓ ไทย มีภาครัฐที่ทันสมัย มี ประสิทธิภาพ และ ตอบโจทย์ประชาชน</p>	<p>๓.ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ ๔.การสร้างโอกาส และความเสมอภาค ทางสังคม ๖.การปรับสมดุล และพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ ภาครัฐ</p>